

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jiřího Pally a soudců JUDr. Dagmar Nygrínové a JUDr. Jaroslava Vlašína v právní věci žalobce: **Bc. M. P.**, proti žalované: **Západočeská univerzita v Plzni**, se sídlem Univerzitní 8, Plzeň, v řízení o žalobě na ochranu proti nečinnosti žalované, o námitce podjatosti soudce Krajského soudu v Plzni Mgr. Alexandra Krysla, vznesené žalobcem ve věci vedené u Krajského soudu v Plzni pod sp. zn. 30 A 102/2013,

t a k t o :

Soudce Krajského soudu v Plzni Mgr. Alexandr Krysl **není vyloučen** z projednávání a rozhodování věci vedené u Krajského soudu v Plzni pod sp. zn. 30 A 102/2013.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalobou ze dne 26. 12. 2013 se žalobce domáhal u Krajského soudu v Plzni ochrany proti nečinnosti žalované ve věci rozhodnutí o jeho přihlášce ke studiu.

[2] V žalobě žalobce ve smyslu § 8 odst. 5 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), vznesl námitku podjatosti soudců Krajského soudu v Plzni Mgr. Alexandra Krysla, jelikož byl v minulosti studentem doktorského studijního programu na Fakultě právnické Západočeské univerzity v Plzni, a JUDr. Petra Kuchynky, jež v současné době působí jako odborný asistent na Katedře správního práva Fakulty právnické Západočeské univerzity v Plzni.

[3] Ve vyjádření ze dne 31. 12. 2013 soudce JUDr. Petr Kuchynka ve smyslu § 8 odst. 3 s. ř. s. oznámil, že je se zřetelem na jeho poměr k žalované dán důvod pochybovat o jeho nepodjatosti, neboť je dlouholetým pracovníkem žalované. Na základě toho předseda Krajského soudu v Plzni určil dne 3. 1. 2014 v souladu s pravidly pro zastupování na místo soudce JUDr. Petra Kuchynky soudce Mgr. Alexandra Krysla.

[4] Soudce Mgr. Alexandr Krysl ve vyjádření k námitce podjatosti dne 28. 1. 2014 uvedl, že byl v letech 2007 až 2012 studentem doktorského studijního programu na Fakultě právnické Západočeské univerzity v Plzni, přičemž kromě tohoto studia není dán žádný jiný objektivní důvod pochybovat o jeho nepodjatosti.

[5] Po posouzení uplatněné námitky podjatosti dospěl Nejvyšší správní soud k závěru, že návrh na vyloučení soudce Krajského soudu v Plzni Mgr. Alexandra Krysla z projednávání a rozhodnutí věci není důvodný.

[6] Podle § 8 odst. 1 věty první a třetí s. ř. s. „[s]oudci jsou vyloučeni z projednávání a rozhodnutí věci, jestliže se zřetelem na jejich poměr k věci, k účastníkům nebo k jejich zástupcům je dán důvod pochybovat o jejich nepodjatosti. Důvodem k vyloučení soudce nejsou okolnosti, které spočívají v postupu soudce v řízení o projednávané věci nebo v jeho rozhodování v jiných věcech.“

[7] Poměr soudce k věci je ve smyslu citovaného ustanovení třeba chápat jako přímý zájem soudce na daném řízení, zejména na jeho výsledku. Vyloučen by byl rovněž soudce, který by získal o věci poznatky jiným způsobem než dokazováním při jednání. Pochybnosti o nepodjatosti soudce pro jeho poměr k účastníkům či jejich zástupcům pak mohou vedle vztahů příbuzenských a obdobných vzniknout i tehdy, je-li vztah soudce k účastníkům, popř. jejich zástupcům nepřiměřeně přátelský či naopak zjevně nepřátelský. Rozhodnutí o vyloučení soudce představuje výjimku z ústavní zásady, podle níž nikdo nesmí být odňat svému zákonnému soudci, přičemž příslušnost soudu i soudce stanoví zákon [čl. 38 odst. 1 Listiny základních práv a svobod (vyhlášena pod č. 2/1993 Sb., ve znění pozdějších ústavních předpisů)]. Soudce lze proto vyloučit z projednávání a rozhodnutí věci, která mu byla zákonným postupem přidělena, jen výjimečně a ze závažných důvodů, které soudci reálně brání v nezávislém, nestranném a spravedlivém rozhodování (usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 4. 2003, č. j. Nao 19/2003 - 16, dostupné na www.nssoud.cz).

[8] Nejvyšší správní soud v této souvislosti odkazuje na rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 11. 6. 2010, č. j. Nao 46/2010 - 78, publikované pod č. 2102/2010 Sb. NSS, v němž se Nejvyšší správní soud vyjádřil k možné podjatosti soudců ve vztahu k žalovaným správním orgánům. V rozhodnutí se m. j. uvádí: „*Jednání za správní orgán není totiž ničím jiným než realizací jeho pravomocí v rámci zákonem vymezené působnosti – na rozdíl od aktivit fyzických či právnických osob soukromoprávní povahy. Zdejší soud má proto za to, že podjatost soudců ve vztahu ke správním orgánům, resp. k osobám za ně jednajícím, je nutno vykládat restriktivněji než je tomu u ostatních účastníků řízení. (...) Je totiž třeba vycházet z toho, že správní orgán může činit pouze to, co stanoví zákon (čl. 2 odst. 3 Ústavy, čl. 2 odst. 2 Listiny); na rozdíl od soukromých subjektů, které mohou činit vše, co není zákonem zakázáno (čl. 2 odst. 4 Ústavy, čl. 2 odst. 3 Listiny). Navíc, v případě správních orgánů je zákonem založena jejich věcná a místní působnost, takže ten, kdo se účastní správního řízení, nemá na výběr, u kterého orgánu toto bude vedeno – tento orgán zpravidla není „zastupitelný“.*“ Soud dále m. j. uvedl: „*Odlíšnost postavení správních orgánů od jiných účastníků řízení ve správním soudnictví plyne i z toho, že extenzivní výklad ustanovení § 8 odst. 1 s. ř. s. by vedl až k takovým důsledkům, že by se soudce např. nesměl podílet na rozhodování ve věcech, v nichž by jako účastník řízení vystupoval správní orgán, u něhož byl tento soudce někdy v minulosti zaměstnán. Takovýto výklad považuje zdejší soud za absurdní a zjevně neúčelný, protože by mohl znamenat nevyužití odborných znalostí a praktických zkušeností konkrétních soudců.*“

[9] S ohledem na závěry citovaného rozhodnutí, z nichž vyplynulo, že ani případné pracovní působení soudce v minulosti u správního orgánu, jenž vystupuje v soudním řízení v pozici žalovaného, by samo o sobě neznamenalo vyloučení tohoto soudce, dospěl Nejvyšší správní soud za použití argumentu *a maiori ad minus* k závěru, že tím spíše nemůže být důvodem vyloučení soudce skutečnost, že byl v minulosti studentem vysoké školy, jež je nyní v postavení žalovaného správního orgánu.

[10] Na základě výše uvedeného dospěl soud k závěru, že v případě řízení o žalobě na ochranu proti nečinnosti správního orgánu není dán důvod pochybovat o nepodjatosti soudce Krajského soudu v Plzni Mgr. Alexandra Krysla.

[11] V projednávané věci tedy nebyly naplněny podmínky § 8 odst. 1 s. ř. s. Proto Nejvyšší správní soud podle § 8 odst. 5 s. ř. s. rozhodl po vyjádření dotčeného soudce tak, že soudce

pokračování

Krajského soudu v Plzni Mgr. Alexandr Krysl není vyloučen z projednávání a rozhodování věci vedené u Krajského soudu v Plzni pod sp. zn. 30 Af 102/2013.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 6. března 2013

JUDr. Jiří Palla
předseda senátu